

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4042/2024
18.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., општина ..., чији је пуномоћник Новица Јовановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, МУП РС, ПУ Крагујевац, ПС Топола, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1393/24 од 02.08.2024. године, у седници одржаној 18.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1393/24 од 02.08.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1393/24 од 02.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи П 1180/23 од 22.01.2024. године, исправљена решењем истог суда П 1180/23 од 29.04.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па је обавезана тужена да му на име накнаде нематеријалне штете проистекле повредом на раду исплати за претрпљене физичке болове 80.000,00 динара, претрпљени страх 90.000,00 динара и душевне болове због наружености 80.000,00 динара са законском затезном каматом од 22.01.2024. године, као дана пресуђења, до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца за разлику од износа досуђених у ставу првом до потраживаних износа и то за претрпљене физичке болове за износ од 100.000,00 динара и за претрпљени страх за износ од 70.000,00 динара са траженом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 328.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1393/24 од 02.08.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи П 1180/23 од 22.01.2024. године, исправљена решењем истог суда П 1180/23 од 29.04.2024. године у ставовима

првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој парници правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за накнаду нематеријалне штете у чињеничноправној ситуацији да је тужилац, запослен код туженог претрпео повреду на раду у току своје редовне дужности на послу, када је држећи се за гелендер силазио низ клизаве степенице које нису биле осветљене, услед чега се оклизнуо, пао и задобио повреде у виду рана на горњем десном очном капку и на поглавини, као и фрактура фронтално у нивоу десне орбите и латералног зида етимоидног синуса десно, те је претрпео физичке болове, страх и душевне болове због наружености, па је одлучено делимичним усвајањем тужбеног захтева за накнаду штете по наведеним видовима применом одредбе чл.154 став 1., 158. и 200. Закона о облигационим односима, те одредбе чл.9 став 1. и 4. Закона о безбедности на раду, налазећи да нема доприноса тужиоца настанку штете. Наводима ревизије се не указује на спорна питања од општег интереса и на правна питања у интересу равноправности грађана већ се указује на чињенична и правна питања конкретног случаја односно на допринос тужиоца настанку штете због чега нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији чија је дозвољеност условљена испуњавањем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Наводи о доприносу тужиоца не представљају разлоге из члана 404. који би оправдавао закључак о дозвољености посебне ревизије јер се накнада штете одмерава зависно од околности сваког конкретног случаја а уз ревизију нису приложене правноснажне одлуке које би због другачијег одлучивања оправдале потребу уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници ради накнаде штете поднета је 23.12.2019. године, а вредност побијаног дела износи 250.000,00 динара.

С обзиром да се у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан

подношења тужбе Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена и на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**